

Η ποίηση του Γιάννη Ρίτσου είναι αυτοτελής και αυτοδύναμη, όπως κάθε μεγάλη ποίηση, και η ανάδειξή της δεν προϋποθέτει οπωσδήποτε τη διαμεσολάβηση του ειδικού. Επομένως ως φιλόλογος και εκπαιδευτικός μπορώ μόνο να τη συστήσω θερμά στους μαθητές.

Ποίηση στην εποχή μας και μάλιστα σε μαθητές;
Μα για να γνωρίσουν τη χώρα όπου τα όνειρα εμμένουν. Για να παρατηρήσουν πώς τα πράγματα μπορούν να ξαναγίνουν από την αρχή στα μέτρα μας. Για να τολμήσουν να ανοίξουν τις ξεκλείδωτες πόρτες και να υποκλέψουν την ομορφιά. Για να νιώσουν την επανάσταση να ωριμάζει πρώτα στα σωθικά τους.

Ποίηση του Ρίτσου;

Μα γιατί μας ανάγει σε μια ευρύτερη κοσμική αντίληψη κι ας ξεκινά από τη λεπτομερειακή καθημερινότητα. Γιατί μας διδάσκει πως να αφοσιωνόμαστε στις ιδέες αλλά και στη ζωή. Όχι μόνο να αντιμετωπίζουμε τη φθορά και το θάνατο με ήσυχη καρτερικότητα αλλά και να υμνούμε τη ζωή με τη δημιουργικότητά μας. Να φτάνουμε νέοι στις πύλες του Άδη κι ας είμαστε υπέρωργοι.

Ποίηση δραματοποιημένη;

Μα γιατί μία γοητεία ξεπερνά τη γοητεία της προσωπικής ανάγνωσης: η γοητεία της από σκηνης εκφώνησης. Όπου τα νοήματα στέρεα ή ρευστά σαρκώνονται σε λόγο απτό. Όπου ο ηθοποιός με γνώση και ταλέντο φιλτράρει τον ποιητικό λόγο και μας μεταγγίζει αμιγή τα αισθήματα. Όπου το ρίγος της αμεσότητας επιβεβαιώνει τον έξοχο συγκερασμό θεάματος και ακροάματος. Όπου οι μηχανισμοί των ταυτίσεων ενεργοποιούνται και οι καθάρσεις διασφαλίζονται.

Του Ρίτσου η ποίηση στο θέατρο: Το μέγιστο της τέχνης μάθημα.

Τάσος Μαδαμόπουλος

Φιλόλογος

Εκπαιδευτικός Σύμβουλος του Θεάτρου

"Ελεύθερη Έκφραση"